

СЕЗОН
ЕСЕН 2021

концертен комплекс

www.sofiaphilharmonic.com

БЪЛГАРИЯ

БЮЛЕТИН | ОКТОМВРИ 2021

■ НОВИНИ

Болшой симфоничен оркестър и маестро Владимир Федосеев

БОСТЪН

На 15 октомври Бостънският симфоничен оркестър открива сезона със Симфония № 8 от Антон Брукнер. На диригентския пулт ще застане Бенджамин Зандер, който в момента е музикален директор на Бостънската филхармония. Английският маестро дирижира оркестъра от 1979 г., а повече от 30 години преподава в Консерваторията на Нова Англия (New England Conservatory of Music). Бенджамин Зандер е носител на Кристална награда от Световния икономически форум в Давос. Кристалните награди се присъждат на хора на изкуството, допринесли за положителни промени в обществото. Бостънската филхармония е вторият най-стар от петте големи американски симфонични оркестъра, често наричани „Голямата петорка“. (Сред тях са още Нюйоркският симфоничен оркестър, Чикагският симфоничен оркестър, Филаделфийският симфоничен оркестър и Кливландския симфоничен оркестър).

ХАМБУРГ

Рене Флеминг ще бъде солист на NDR Elbphilharmonie в голямата зала на Филхармонията на Елба под палката на американския маестро Алън Гилбърт. В програмата на концерта на 14 октомври са включени поеми

за глас и пиано от Оливие Месиан и Симфония № 4 „Романтична“ от Антон Брукнер. Повече от три десетилетия неколкратната носителка на Грами - Рене Флеминг е сред най-търсените лирични сопрани в света. Легендарните ѝ интерпретации на музиката на Щраус и Моцарт се приемат с изключителен възторг от публиката в цял свят.

БЕРЛИН

На 25 октомври руският пианист Даниил Трифонов ще изнесе солов рецитал „Изкуството на фугата“ с музика на Бах в залата на Берлинската филхармония. През ноември 2021 Трифонов ще гастролтира в САЩ, където ще гостува в Ню Джърси, Синсинати, Чикаго и Бостън. На 17 ноември, „новото клавирно чудо“, както го нарича The Washington Post, ще изнесе концерт в Карнеги Хол, Ню Йорк. В програмата – Прокофиев, Шимановски, Дебюси, Брамс.

НЮ ЙОРК

По повод 20-ата годишнина от 11 септември, Метрополитън опера, Ню Йорк представя Реквиема на Джузепе Верди, под диригентството на музикалния директор Яник Неже-Сеген. На 11 септември заедно с оркестъра и хора на сцената на Met ще излязат и четирима звездни солисти – сопра-

ното Айлин Перез, мецосопраното Елина Гаранча, тенорът Матю Полензани и бас-баритонът Ерик Оуенс. Концертът е първото събитие на закрито, което се провежда в Метрополитън от март 2020 г.

Met ще участва в 9/11 Tribute in Light, осветявайки фасадата си в небесносиня светлина. По време на представлението, текстът на „Реквием“ -а ще бъде проектиран на английски език върху фасадата на оперния театър.

МОСКВА

На 13 октомври в концертната зала „Зарядие“ в руската столица гостува БСО „П. И. Чайковски“ (Голям симфоничен оркестър „Чайковски“, създаден през 1930 г. като първия държавен радиооркестър). На диригентския пулт ще застане Владимир Федосеев – художествен ръководител и главен диригент на оркестъра. В програмата ще бъдат изпълнени Концерт за виолончело и оркестър от Антонин Дворжак и Симфонична фантазия „Чайковски-Дворжак“ от Денис Шаповалов, посветена на Владимир Федосеев (световна премиера) и Симфония № 4 от Пьотр Илич Чайковски.

Маестро Федосеев ще дирижира Националния филхармоничен оркестър на 7 октомври, когато ще гостува в зала „България“ заедно с руската пианистка Александра Масалева.

МАЕСТРО ВЛАДИМИР ФЕДОСЕЕВ: ИСТИНСКИЯТ ТАЛАНТ НЕ СЕ РАЖДА ЧЕСТО

Един от най-влиятелните руски диригенти застава пред Софийската филхармония на 7 октомври с програма, включваща произведения на П. И. Чайковски и А. Шор

Владимир Иванович Федосеев е съветски и руски диригент, обоист и педагог.

Роден в Санкт Петербург на 5 август 1932 г. Възпитаник на Гнесинската академия за музика. Завършва аспирантура в Московската консерватория при проф. Лев Гинзбург. През 1971 г., по покана на големия руски диригент Евгений Мравински дебютира като диригент с Ленинградската филхармония в Театър „Киров“ (днес Мариински театър).

От 1974 г., вече 47 години е художествен ръководител и главен диригент на Държавния академичен бошой симфоничен оркестър „П. И. Чайковски“ – най-старият симфоничен оркестър в Русия, създаден през 1930 г. към Всесъюзното съветско радио и един от най-добрите в света.

В периода от 1997 до 2005 г. е главен диригент на Виенския симфоничен оркестър, от 1997 г. е постоянен гост-диригент на Цюрихската опера, а от 2000 г. е първи гост-диригент на Токийския филхармоничен оркестър. Бил е гост-диригент на оркестъра на Баварското радио в Мюнхен, на Симфоничния оркестър на френското национално радио, на Симфоничния оркестър на финландското радио и много други.

Записите му на симфониите на Бетовен, Чайковски, Шостакович, Малер, Танеев и Брамс, оперите на Римски-Корсаков и Даргомижски се превръщат в бестселъри.

Владимир Федосеев е дирижирал много оперни постановки, сред които опери на Чайковски, Римски-Корсаков, Мусоргски, Верди, Берлиоз, Яначек на сцени в Милано, Венеция, Флоренция, Цюрих, Париж, Болоня, Брегенц и др. европейски оперни театри, получавайки неизменно одобрението на критиката и публиката. Член на настоятелството на Московския синодален хор, Държавния институт по изкуствознание, Международната благотворителна фондация „П. И. Чайковски“.

Председател на художественото настоятелство на швейцарската фондация Ogrneum, която подкрепя млади изпълнители на класическа музика.

През 2009-2015 г. е член на Обществения съвет по култура към Министерството на културата на Руската федерация.

Почетен член на Патриаршеския съвет за култура.

Има многобройни награди, сред които - орден „За заслуги към отечеството“ – II степен, орден „Свети Владимир“, Сребърен кръст на Република Австрия, Златен медал на международното общество на Густав Малер и др.

Представяме ви Владимир Федосеев:

Владимир Иванович, след гостуването Ви с Большой симфоничен оркестър „П. И. Чайковски“ в София през 2006 г., през този сезон за първи път ще дирижирате Софийската филхармония. Защо българската публика трябваше да чака толкова дълго, за да се срещне с Вас?

Радвам се да чуя, че българската публика е чакала през цялото време да се срещне с мен, подобни думи винаги стоплят душата. Въпреки това ми се струва, че гостуването ми в София е било вчера, а не преди петнадесет години.

Разкажете ми за легендарния Евгений Мравински. Какво взехте и какво не, от Мравински в работата си като диригент? Той беше този, който ви покани в Ленинградската филхармония?

Аз съм учил при Лев Гинзбург. Никога не съм учил при Мравински, но той ме канеше на репетициите си и това беше много полезно за мен. Той ми беше пример за служене на изкуството. Подкрепяше ме и когато бях още млад, ме покани да дирижирам симфоничния оркестър.

Дълбоко се прекланям пред този човек, който ми помогна да се включа в редиците на руските музиканти, диригенти, които изпълняват велика руска музика. Доста често посещавах Евгений Александрович вкъщи, разговаряхме много. За мен той беше светлина. Въпреки че ние с него сме доста различни. Има диригенти, които са диктатори, и Мравински беше точно такъв: когато идваше на репетиция, музикантите се страхуваха от него. Но аз не съм диктатор.

Добре известно е, че за Вас и за Большой симфоничен оркестър „Чайковски“, който дирижирате вече почти половин век, най-важният композитор винаги е бил именно Чайковски. Това е така, защото оркестърът носи неговото име или той е композитор от друго измерение за Вас?

Знаете ли, по време на войната аз и семейството ми живеехме в покрайнините на Ленинград - близо до Охта. Бяха времена, в които избухването на снарядите вече нямаше никакво значение. Имаше значение високоворителят - от сутрин до вечер по него звучеше музика, най-често на Чайковски... Тогава се формира първото ми впечатление от музиката. А Чайковски заемаше важно място в списъка на композиторите, които бяха важни за мен още в детските ми години.

Вероятно не беше случайно, че когато Мравински ме помоли да дирижирам симфоничния оркестър, аз изпълних Четвъртата симфония на Чайковски. Що се отнася до оркестъра, за нас е огромна отговорност да носим името на Чайковски, защото не сме го получили заради красивите си очи, а заради голямото внимание, което обръщаме на наследството на композитора и неговите оригинални партитури. Непрекъснато преоткриваме Чайковски.

Освен че Чайковски е задължителен елемент от програмата ви, с какво се отличава Вашият симфоничен оркестър?

Когато оркестърът изнася концерти в чужбина, ние наистина много често свирим Чайковски. Обикновено това е по молба на канещите ни. Чайковски е близък до всички; хора от всички професии и слоеве на обществото приемат музиката му като своя, в известен смисъл дори я присвояват. Японците често казват, че за тях Чайковски е японски композитор...

Що се отнася до отличителните черти на нашия оркестър, те се състоят в неговата мелодичност и хомогенност. Никои не звучи отделно, единството не е разкъсано. Строя, звученето му е като на хор. Мисля, че трябва да събера оркестъра, както изразителните човешки гласове се събират в хор. Оркестърът е от различни звуци - има силни и по-слаби инструменти. Тромбонът винаги е по-шумен от флейтата. Цялата ми идея през десетилетията рабо-

та с Большой симфоничен оркестър беше да се опитам да създам тази хомогенност на свиренето и пеенето. Всичките владеят добре инструментите си, всички са класически обучени в консерватории, така че за нашите музиканти няма технически ограничения. Задачата е различна - да се създаде специално звучене, което да може да бъде отличено, докато слушате радиото - това е свиренето на Большой симфоничен оркестър.

За наша радост програмата, която сте избрали за концерта си в зала „България“ със Софийската филхармония, включва Симфония № 6 „Патетична“ от Пьотр Илич Чайковски...

Да, това е едно от онези произведения, които се изпълняват и записват отначало всеки път. Неотдавна в Япония излезе новият ми запис на Симфония №6, „Патетичната“ с Большой симфоничен оркестър. Изглежда, че сме направили много записи на тази симфония. Но сякаш тази музика се променя заедно с вас през целия ви живот. А в София, сигурен съм, симфонията ще zazvuchi по нов начин за всички нас.

С кои български музиканти сте се срещали по време на диригентската си кариера?

Имах възможността да работя с много български музиканти и оркестри. Имам особено топли творчески отношения с баритона Владимир Стоянов.

През април 2014 г. участва в прекрасен концерт на нашия оркестър, посветен на оперните творби на Верди. Българските диригенти Емил Табаков и Георги Димитров са били на пулта на Большой симфоничен оркестър, а пианистката Пламена Мангова е свирела с оркестъра...

В кариерата Ви имаше дълъг период, в който бяхте и главен диригент на Виенския симфоничен оркестър. Има ли разлика между руската и виенската публика - в нивото, възприятията, музикалните вкусове?

Във Виена е може би най-образованата публика в света. Те уважават и познават собствената си култура - това се вижда. За съжаление, ние имаме какво да научим от тях в професионалното възприемане на музиката. Преди бяхме на подобна височина, но сега губим нещо. Вероятно заради грешна културна политика...

Кои са най-силните Ви спомени от концертите, които сте изнасяли в Русия или по време на турнетата си в чужбина?

Концертите са неразделна част от живота ми. И ако ме попитате кое е най-запомнящото се събитие в живота ми, първото нещо, което ми идва наум, са ключовите, решителните моменти. Ако пренеса това върху концертната си дейност, това ще бъдат събития като първото ми изпълнение със симфоничен оркестър по покана на Мравински. Разбира се, по това време пред залата не липсваха външения.

Спомням си добре как буквално усещаш публиката с гърба си - реакцията и вниманието им. По време на първите изпълнения това е особено силно усещане - когато осъзнаеш, че само преди няколко минути публиката може да е била разсеяна от нещо свое, но сега се е превърнала изцяло в слух. Днес много неща се възприемат по различен начин, но същността остава същата.

В коя зала провеждате концертите си с особено вдъхновение?

В младостта си имах една мечта, която изглеждаше невъзможна за постигане - да свиря в две зали: Голямата зала на Московската консерватория и Златната зала на Музикферайн във Виена. Бог ми даде тази възможност.

Спомням си, че първия път, когато бях в Голямата зала на Московската консерватория, стоях на втория етаж през целия концерт, но това не ми попречи да се насладя на красотата на нашата невероятна зала. И съм също толкова запален по залата във Виена.

В едно интервю преди няколко години казахте, че „в 21-ви век няма музика, която да отразява нашето време“. Все още ли мислите така?

Да, и днес бих казал това. Вероятно бих добавил само една дума: „През XXI век няма велика музика, която да отразява нашето време“. Но за мен в това няма никаква нотка на безнадеждност.

Истинският талант не се ражда често. Случва се, минаваш през гората, буташ настрана елхичка и виждаш поляна с гъби манатарки - рядка радост! Кой знае, може би човек просто не успява да види, да усети началото, зародиша на днешния талант. А той просто зрее някъде...

Преди няколко години публикувахте книгата си „Светът на руската музика“ на немски език. Защо на немски език и какво представяте в нея?

Книгата е издадена на немски език, тъй като е иницирана от Елизабет Хереш и Вилхелм Синкович от Австрия. В нея са представени мислите ми за творците на руската музика - Глинка, Даргомижски, Бородин, Чайковски, Мусоргски, Римски-Корсаков, Глазунов, Скрябин, Стравински, Рахманинов, Прокофиев, Шостакович. Всеки от тези композитори е много важен за мен, значим по свой собствен начин. И съм благодарен на моите австрийски приятели за възможността да обясня руската култура на немскоговорящата публика.

И накрая, ако ми позволите, един въпрос за нашето съвремие. Какво се случва с художествената музика, с естетиката в изкуството, с духовността?

С голямо съжаление мога да кажа, че в музиката, естетиката и духовността настъпват промени не към по-добро. В изкуството има моменти, които могат да се сравнят с антракт. Сякаш земята чака нещо, почива си. XIX век е богат на големи композитори, XX - също. И сега има антракт. Но се надявам, че един ден ще има и Възраждане.

Интервю на Мая Филипова

ЗВЕЗДАТА НА „МЕТРОПОЛИТЪН“ ТОМАС ХЕМПСЪН С КОНЦЕРТ ПОД ПАЛКАТА НА НАЙДЕН ТОДОРОВ

Томас Хемпсън — едно от най-големите имена в света на операта, пристига за своя втори концерт със Софийската филхармония. На 31 октомври, на сцената на зала „България“ ще му партнира 23-годишното сопрано Александрина Михайлова - ученичка на Райна Кабаиванска, която през следващите две години ще има шанса да се обучава в престижната академия на Миланската La Scala.

В програмата са включени любими арии и дуети от популярни опери.

Credit Marshall Light Studio

Томас Хемпсън е сред най-търсените баритони на нашето време. Кариерата му е една сбъдната „американска мечта“. Извървява дълъг път от църковния хор с песните на Коул Портър, Джеръм Кърн и Джордж Гершуин до световните оперни сцени.

Работил е с много от най-влиятелните диригенти, сред които маестро Джеймс Ливайн — една истинска легенда приживе, който само в MET е дирижирал 2552 спектакъла, има 37 номинации за „Грами“, които е печелил 10 пъти. Сред сценичните му партньори са Рене Флеминг, Анна Нетребко, Соня Йончева, Йонас Кауфман и др.

За своето високо артистично майсторство и водещо място в съвременната музикална култура, американският баритон е носител на множество отличия и награди. От Метрополитън опера е почетен като „Met Mastersinger“, включен е в Американската академия за изкуства и науки, както и в „Залата на славата“ на „Грамфон“. Неговият оперен репертоар включва над 80 роли, изпълнявани във всички големи оперни театри по света, а дискографията му обхваща повече от 170 албума, спечелили редица номинации и награди „Грами“, „Едисон“ и „Grand Prix du Disque“. През 2009

гер, за изключителните им постижения в изкуството на песенната интерпретация.

Хемпсън се радва на изключителна международна кариера със своите изяви на оперната сцена, звукозаписи и като „посланик на песента“, с активен интерес в областта на научните изследвания, образованието, музикалното разпространение и нови технологии. Чрез фондацията „Хемпсон“, която основава през 2003, той превръща изкуството на песента в начин за насърчаване на междукulturния диалог и разбирателство.

той получава наградата „Distinguished Artistic Leadership“ от Атлантическия съвет във Вашингтон и е първият артист-резидент в Нюйоркската филхармония. През 2010 Томас Хемпсън е удостоен с награда „Живи легенди“ от Библиотеката на Конгреса, където е бил Специален съветник за изучаване и представяне на музиката в Америка. Освен това получава и прочутата награда „Concertgebouw“ и е обявен от ECHO Klassik за „Певец на годината“ през 2011 за четвърти път от 20 години насам.

Томас Хемпсън е почетен професор във Философския факултет на Хайделбергския университет и е почетен доктор на музикалното училище в Манхатън, консерваторията „Нова Англия“, колежа Уитърт и консерваторията в Сан Франциско. Също така е почетен член на Кралската музикална академия в Лондон. Той е носител на титлите „Камерзингер“ на Виенската Щаатс опер и „Командир на изкуството и литературата“ във Франция и е удостоен с австрийския „Почетен медал за наука и изкуство“. През 2017 Томас Хемпсън получава медала „Хуго Волф“ от Международната академия „Хуго Волф“, заедно с дългогодишния си музикален партньор Волфрам Ри-

Маестро Найден Тодоров е сред най-успешните диригенти и културни мениджъри у нас.

Работил е с всички симфонични оркестри и оперни театри в България, но особено е свързан със Софийската филхармония, където дебютира през 2001. От 2004 е неин постоянен, по-късно главен гост-диригент, а през 2017 е избран за директор. Найден Тодоров и Софийските филхармоници свирят през 2008 в залата на Юнеско в Париж, през 2018 на концерт, откриващ Българското председателство на Европейския съвет в зала БОЗАР в Брюксел, а през 2019 с голям успех в Златната зала на „Музикферайн“ във Виена и в зала „Ватрослав Лисински“ в Загреб.

От 2018 той е водещ на ТВ предаване „На концерт с БНТ 2“. Наскоро издаде и първата си книга с разкази „Полъх от ангели“.

Билети за изключителното събитие са налични на касата на зала „България“ и в Ивентим.

Кралицата на Рахманинов

ВАЛЕНТИНА ЛИСИЦА за първи път в България

НАЙДЕН ТОДОРОВ
застава на диригентския пулт
за софийския дебют на
украинската пианистка

На 14 октомври Валентина Лисица ще гостува за първи път като солист на Софийската филхармония под диригентската палка на Найден Тодоров. За концерта си в зала „България“ „Кралицата на Рахманинов“ е избрала Варшавския концерт за пиано и оркестър на Ричард Адинсел, писан за филма „Опасна лунна светлина“ (1941 г.) и Концерта за пиано и оркестър №2 в до минор на Сергей Рахманинов.

В програмата е включена и Гротескната симфонична сюита „Бай Ганьо“ на Веселин Стоянов.

Валентина Лисица е класическа пианистка, която меломаните наричат „Кралицата на Рахманинов“. Придобива световна известност, след като пуска свои клипове с етюди на Рахманинов и Шопен в Youtube. Към днешна дата нейните изпълнения там са с над 250 милиона гледания.

В своите концертни изяви често изпълнява романтични творби на композитори, които са предимно пианисти-виртуози, сред тях са Бах, Рахманинов, Скрябин.

Родена е в Киев на 25 март 1973 г. Започва да свири на пиано на 3-годишна възраст, а на четири изнася първия си солов концерт. Въпреки своя музикален талант, като малка, Валентина мечтае да стане шахматистка. Завършва средното музикално училище и Музикалната консерватория в Киев.

През 1991 г. заедно със съпруга си Алексей Кузнецов печелят престижния международен конкурс за пиано-дуети „Dranoff International Two Piano Competition“, което им позволява да се преместят и да работят в САЩ. Зад океана дебютира през 1995 г. с участието си на фестивала за класическа музика „Предимно Моцарт“ („Mostly Mozart“ Festival) и в Линкълн център – Ню Йорк под палката на американския диригент Джери Шварц.

След време, кариерата на Валентина Лисица попада в застой. През 2007 г. тя качва в Youtube своя първи видеоклип, с изпълнение на Рахманинов, а след това и на Шопен, включени в DVD (2004 г.), чиито продажби в Amazon веднага ска-

чат рязко нагоре. Следва договор със звукозаписната компания Деска (2012 г.).

Неочакваният успех възвраща кариерата на Лисица и тя започва отново активно да концертира. Канят я навсякъде.

Изнася концерти на редица престижни сцени като Карнеги Хол и Ейвъри Фишър Хол – Ню Йорк, Концертгебау – Амстердам, Музикферайн – Виена като солист на Симфоничния оркестър на Сао Пауло, Новозеландския симфоничен оркестър, Варшавската филхармония, Ротердамския симфоничен оркестър, Бразилския симфоничен оркестър и др.

Именитата пианистка никога не се е страхувала да изразява своята гражданска позиция по въпроси, свързани със ситуацията в родната ѝ Украйна. Това довежда и до закриване на акаунта ѝ в Twitter, до отказ на Симфоничния оркестър на Торонто – Канада да работи с нея, зачерквайки Лисица от концертната си програма.

125 години от рождението на ПЕТКО СТАЙНОВ композитор, пианист, диригент, общественик

През 2021 г. се навършват 125 години от рождението на акад. Петко Стайнов – един от най-ярките представители на т.н. второ поколение български композитори, към което принадлежат и Панчо Владигеров, Веселин Стоянов, Любомир Пипков, Филип Кутев, Георги Димитров, Светослав Обретенов, Парашкев Хаджиев, дали своя принос за развитието на българската музикална култура.

Петко Стайнов е роден на 1 декември 1896 г. в Казанлък в семейството на индустриалеца Грую Стайнов и Анка Стайнова, където живее в ранните си детски години. Има двама братя – Захари и Стоян и сестра Пенка. Летата прекарва в чифлика на дядо си в село Овощник.

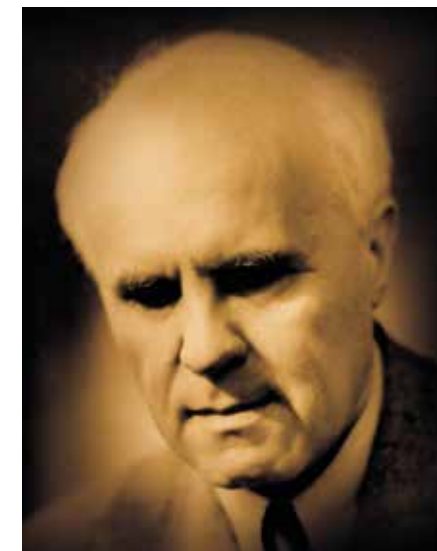
На 5-годишна възраст наранява едно от си око, което довежда до влошаване и на другото и едва 11 годишен губи напълно зрението си.

През 1906 г. постъпва в новооткрития Институт за слепи хора в София. Учи флейта при Димитър Хаджигеоргиев и Никола Стефанов, а по-късно цигулка при Швертнер и хармония при Краус, пиано при Мила Бъчварова и Андрей Стоянов. Взема участие в хора и оркестра на института под ръководството на Михаил Шекерджиев и Никола Стефанов.

Овластява Брайловия шрифт за слепи на български и немски език.

През 1915 г. се завръща в родния си Казанлък, където организира и дирижира хор, изнася клавирни концерти и създава първите си творби.

В периода от 1920 до 1924 г. учи в Германия първо в частния музикален лицей на д-р Менке и частната консерватория „Розановски“ в Брауншвайг (1920-21) и в Дрезденската консерватория (композиция при Ал. Ворф и пиано при Е. Мюнх). Дипломира се

през 1923 г. и една година концертира в Германия като пианист.

След завръщането си в България, създава самодееен оперетен театър в Казанлък, става член на Дружеството на българските слепи (по-късно Съюз на слепите в България), организира хор и оркестър, които сам дирижира.

През 1927 г. се мести да живее в София и става преподавател по пиано

в Института за слепи до 1941 г. За известен период от време е председател на столичните хорове „Гусла“ и „Родна песен“.

От 1940 г. е избран за член на Българската академия на науката и изкуствата.

По предложение на Добри Христов става директор на Народната опера и поддиректор на Народния театър и за председател на Държавната филхармония (до 1944 г.). От 1948 г. до смъртта си е директор на Института за музика към БАН.

Петко Стайнов е автор на 2 симфонии, 2 симфонични танца, 2 симфонични поеми, на хорови песни, балади, няколко камерно-инструментални произведения и др. Сред най-известните му произведения са симфоничната сюита „Тракийски танци“, която той създава още след като завършва Дрезденската консерватория и хоровите му песни „Де бре, Димо“ и „Изгреяло ясно слънце“.

На 26 октомври в зала „България, Софийската филхармония отбелязва 125-ата годишнина от рождението на композитора Петко Стайнов с концерт на Националния филхармоничен хор „Светослав Обретенов“.

На диригентския пулт ще застане маестро **Славил Димитров**.

В програмата са включени хорови песни по музика на Петко Стайнов. Ще бъдат изпълнени: „Ела се вие, превива“ – текст Трифон Кунев; „Изгреяло ясно слънце“ – текст народен; „Петлите пеят“ – текст Кирил Христов; „Хайде бре, Яно“ – текст народен; „Шоми е мило и драго“ – текст народен; „Де бре, Димо“ – текст Кирил Христов; „Тръгнала Лиляна“ – текст народен; „Тайната на Струма“ – текст Теодор Траянов; „Конници“ – текст Никола Фурнаджиев; „Урвич“ – текст Николай Ракитин; „Моята Родина“ – текст Иван Бонев.

Британският пианист АЛЕКСАНДЪР УЛМАН се завръща в зала „България“ На диригентския пулт на 28 октомври ще застане маестро ДЕНИС РЪСЕЛ ДЕЙВИС

Александър Улман – победител от 11-ото издание на Конкурса за пиано „Лист“ – Утрехт, Холандия (2017 г.) ще гостува за втори път като солист на Софийската филхармония и ще представи Концерт за пиано и оркестър №4 от Бетовен.

©Kaupo Kikkas

Британският пианист впечатлява публиката и критиците по целия свят с дълбочината и финеса на интерпретациите си, с техническото майсторство и кристалното фразироване. „Той подхожда към партитурата с огромна яснота и визия, и я оживява, сякаш композиторът гледа през рамото му“. – отбелязва „Huffington Post“ (2014). За първи път Улман попада в ползрението на меломаните през 2011 г., когато печели Международния конкурс за пиано „Ференц Лист“ в Будапеща. Лауреат е на още изпълнителски състезания като Конкурса за млади солисти в Тънбридж Уелс – Великобритания (2012), Лани-сюр-Марн – Франция (2013), „Изидор Баич“ в Нови Сад – Сърбия (2014).

Александър Улман е роден в Лондон през 1991 г. Учи в „Пърсел скул“, след това завършва престижния Институт Къртис във Филаделфия и докторантура в Кралския музикален колеж в

Лондон. Сред неговите учители са: Леон Флайшер, Игнат Солженицин, Робърт Макдоналд, Дмитрий Алексеев, Иън Джоунс и Елисо Вирсаладзе.

Гастролира с успех в Европа, Канада, Корея, САЩ, Мексико. Работил е с оркестри като Кралската филхармония в Лондон, Нидерландския радиооркестър, Норвежки радиооркестър, Санкт Петербургска филхармония, Корейски симфоничен оркестър, Симфоничния оркестър на Ню Джърси, Симфоничния оркестър на Будапеща и др. Свирил е в зала „Уигмор“ и „Кралица Елизабет Хол“ (Лондон), „Концертгебау“ (Амстердам), „Гевандхаус“ (Лайпциг), Кимъл център (Филаделфия), Кенеди център (Вашингтон), Сеулския арт център, Шанхайски център за ориенталски изкуства и NSRA в Пекин и др.

Пианистът участва в известни музикални фестивали, в международни

клавирни серии в Нотингам и Оксфорд, програмите на BBC – Radio 3, France Musique и MDR Klassik. През пролетта на 2019 г. излиза първият му албум за Rubicon с клавирни транскрипции – сюити из велики руски балети: „Лешникотрошачката“ от Чайковски, „Пепеляшка“ от Прокофиев, „Петрушка“ и „Жар птица“ от Стравински.

Сред ангажиментите на Александър Улман в предстоящия сезон е неговият дебют с рецитал в „Konzerthaus“ и „Musikverein“ във Виена (с Третия концерт от Рахманинов в партньорство с Тонкюнстлер оркестър), концерти в Хамбург и Ню Йорк, завръщане в Центъра за изкуства в Сеул.

Програмата на концерта на Националния филхармоничен оркестър под палката на Денис Ръсел Дейвис включва още: Бетовен - Увертюра „Крал Стефан“, оп. 117 и Рахманинов - Симфония № 3 в ла минор, оп. 44.

Денис Ръсел Дейвис е сред най-иновативните и приключенски диригенти-визионери в света на класическата музика. Той успешно предизвиква и вдъхновява публиката от двете страни на Атлантическия океан, както и в Япония.

©Andreas_H_Bitesnich

Известен е с вълнуващи, добре структурирани концерти и с близките си работни отношения с такива композитори като Лучано Берлио, Уилям Болкъм, Джон Кейдж, Филип Глас, Аарон Копланд, Арво Пярт, и мн. др.

След първите назначения като музикален директор на камерния оркестър „Сейнт Пол“ и главен диригент на Американския композиторски оркестър, който той ръководи в продължение на 25 години, Дейвис се мести в Европа като генерален музикален директор на Щатс опер Щутгарт, след това Опера Бон и Бетовен оркестър-Бон. Бил е начело на Виенския радиосимфоничен оркестър, Щутгартския камерен оркестър и Оркестъра на Базел.

През 2013, по време на дългия и успешен мандат в Линц като главен диригент на Landestheater Linz

и Bruckner Orchester Linz, Дейвис открива новия музикален театър на Linzer, дирижирайки световната премиера на операта на Филип Глас „Изгубените“ и „Кавалерът на розата“ на Рихард Щраус.

Като гост-диригент в САЩ, той се изявява с оркестрите в Чикаго, Филаделфия, Сан Франциско, Бостън, Ню Йорк и Кливланд. В Европа той е работил редовно с оркестрите на Концертгебау, Гевандхаус, Берлинска филхармония, оркестъра на Ла Скала, Санктпетербургската филхармония, Хамбургската и Мюнхенската филхармония.

Дирижирал е оперни премиери на фестивалите в Байройт и Залцбург, Метрополитън опера, Националната опера в Париж, Лирик опера в Чикаго и Театър Реал в Мадрид – общо над 140 нови продукции от много от най-важните театрални режисьори в света.

Богата дискография на Денис Ръсел Дейвис включва пълни записи на симфониите на Антон Брукнер и Филип Глас (Брукнер оркестър - Линц), Йозеф Хайдн (Stuttgarter Kammerorchester) и Артур Онегер (Sinfonieorchester Basel).

Роден в Толедо, Охайо, Дейвис учи пиано и дирижиране в Джулиард в Ню Йорк. От 1997-2012 г. е професор по оркестрово дирижиране в University Mozarteum Залцбург; от септември 2020 г. е гост-професор в Академията за музикално и сценично изкуство Janáček в Бърно.

От 2009 г. Денис Ръсел Дейвис е член на Американската академия за изкуства и науки и е награден с немския „Федерален орден за заслуги“, австрийския Почетен знак за наука и изкуство, както и със званието „Командир на изкуството и литературата“, присъдено му от френското правителство.

Две забележителни цигулки творби ще звучат в изпълнение на виртуозния Светлин Русев и Софийската филхармония на 21 октомври. „Поема“ за цигулка и оркестър от Ернест Шосон и Рапсодия „Циганка“ за цигулка и оркестър от Морис Равел. Цигуларят, който е безапелационен любимец на българската публика, ще свири под диригентството на главния гост-диригент Саша Гьотцел.

След като печели Първа награда в първото издание на широко известния днес Международен конкурс Сендай през май 2001 г., харизматичният виртуоз на цигулката Светлин Русев се радва на блестяща международна кариера, свързана с много от най-големите концертни зали по света, сред които Большой театър и зала Чайковски в Москва, Сънтори Хол в Токио, Центъра за изкуства в Сеул, зала Плейел, UNESCO, Театър Шанз-Елизе, Театър Шатле, Сите дьо ла Мюзик и Театър дьо ла Вил в Париж, зала България, зала Бела Барток в Будапеща, Алте Опер във Франкфурт, Концертхаус в Берлин, Културен център Кирхнер в Буенос Айрес, зала „БОЗАР“ в Брюксел и Двореца на ООН в Женева.

Интензивната му концертна дейност го отвежда навсякъде по света – Европа, САЩ, Латинска Америка и Азия. Редовен гост-солист е на оркестри от най-висока класа, сред които Националният оркестър на Франция, Оркестъра на националното радио на Франция, Оркестъра на Романска Швейцария, Националният оркестър на Белгия, Сеулската филхармония, Токийската филхармония, Симфоничният оркестър на Индианополис, Филхармоничният оркестър Джордже Енеску (Букурещ), Оркестъра на Румънското национално радио и др.

Солира под палката на именити диригенти като: Мюнг-Вун Чунг, Леон Флайшер, Йехуди Менухин, Юзо То-яма, Марек Яновски, Емануел Кривин, Франсоа-Ксавие Рот, Жан-Жак Канторов, Денис Ръсел-Дейвис, Лионел Бренгие, Емил Табаков, Найденов Тодоров и др.

Притежава изключително широк репертоар, вариращ от барока до съвременната музика и популярните жанрове. Паметни са и неговите изпълнения на музика от български и славянски композитори.

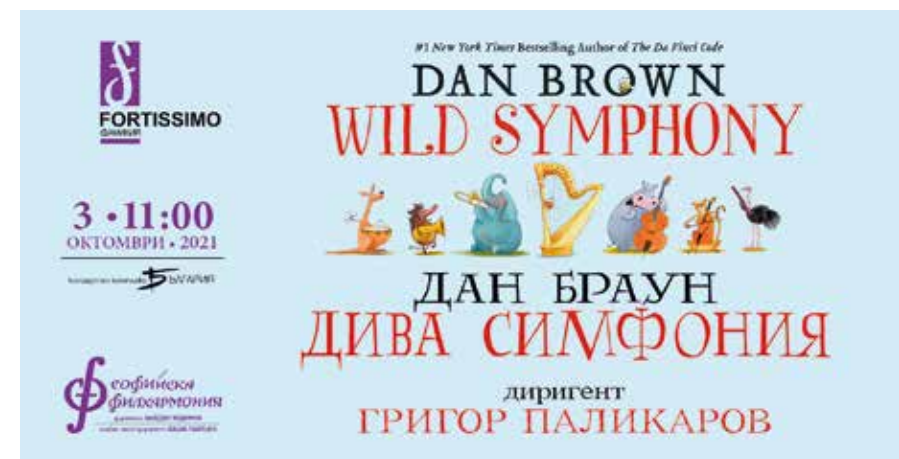
В програмата на концерта е включен и „Реквием“ът на Габриел Форе, в чието изпълнение ще се включи и Националният филхармоничен хор с диригент Славил Димитров.

Музиката на Габриел Форе (1845-1924) е определяна от изследователите като мост между края на Романтизма и Модернизма от втората четвърт на XX век.

Габриел Форе композира своя „Реквием“ в ре минор, оп.48, между 1887 и 1900 г. Това е една от най-красивите религиозни творби и безспорният шедьовър в творчеството на френския композитор. Прекрасен, нежен, възвишен. За „Реквием“-а Форе казва: „Това е начина, по който аз виждам смъртта: като щастливо избавление, като стремеж към по-велико щастие, отколкото като болезнено изживяване.“

Форе остава в историята и като преподавател по композиция в Парижката консерватория, а по-късно и неин директор. Сред учениците му са композиторите Морис Равел, Джордже Енеску, Алфредо Казела, Флоран Шмит.

ДЕТСКАТА ПРОГРАМА НА СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ „ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ“ ПРЕЗ ОКТОМВРИ

На 3 октомври в зала „България“ ще бъде представена детската „Дива симфония“, създадена от автор № 1 на бестселъри на Ню Йорк Таймс, Дан Браун. Концертът е част от детската програма на Националния оркестър и Фортисимо фамилия.

Солист е актьорът Петко Венелинов, а на диригентския пулт ще застане Григор Паликаров.

„Израснах с класическа музика“, казва Дан Браун. „И двамата ми родители бяха музиканти, които избраха да нямаме телевизор. Вместо това свирех на пиано, пеях в хорове и ходех на концерти. Музиката беше тайно светилище за мен като дете и помогна да разпали творчеството и въображението ми.“

Главният герой в детската симфония, любезният и любознателен Маестро Маус ще ни разходи из цялата история, която преплита мелодиите и животинския свят, сякаш за да ни подсказва, че всичко около нас е музика.

„Моята надежда за „Дива симфония“ е да предоставя забавна, свежа възможност за семейства, родители, деца и хора от всички възрасти да се свържат отново с магическото преживяване на класическата музика, както в концертната зала, така и в дома“, казва Браун. „Надявам се публиката да се забавлява толкова, докато слуша, колкото и аз, когато композирах.“

На 17 октомври Фортисимо фамилия и Софийската филхармония представят „Петя и вълкът“ на Сергей Прокофиев – красива симфонична приказка, в която чрез игра и забавление малчуганите се запознават с едно от най-любопитните произведения на Сергей Прокофиев.

През 1936 г. руският композитор получава поръчка на Централния детски театър в Москва за създаване на симфонична творба за деца. Заинтригуван от задачата, Прокофиев се справя за едва 4 дни, като лично пише и текста на разказвача. Първата премиера на „Петя и вълкът“ се е състояла на 2 май 1936 г. и е била дирижирана от самия Прокофиев. Оттогава до днес много прочути музиканти са провокирани да направят своя интерпретация на творбата.

Участват артистите Мая Бежанска (Петя) и Иван Юруков (Вълкът). На диригентския пулт ще застане Любомир Денев-син.

Билети на касата на зала „България“, както и в сайта на Ивентим.

Мисията на "Фортисимо Фамилия" е да въведе децата и родителите във вълшебния свят на класическата музика, да ги запознае с инструментите и да превърне всичко това в емоционално и незабравимо преживяване.

КАМЕРНИ КОНЦЕРТИ В ЗАЛА „БЪЛГАРИЯ“

„КЛАСИК АРТ“ ОТКРИВА СЕЗОНА С МУЗИКА НА ВАСКО АБАДЖИЕВ

На 16 октомври, струнният ансамбъл Класик Арт към Софийската филхармония в състав: Калина Христова – първа цигулка, Росен Иванов – втора цигулка, Евгения Бааяджиева-Димова – виола, Кристиана Михайлова – виолончело ще представят програма, в която са включени произведения на Васко Абаджиев.

Ще бъдат изпълнени премиерно струнни квартети на изтъкнатия български цигулар и композитор.

Васко Абаджиев е роден на 14 януари 1926 г. в София. Син на професора по цигулка от Държавната музикална консерватория Никола Абаджиев и на пианистката Лала Пиперова. Уникален цигулар, „дете-чудо“.

Впечатлява с таланта си, когато едва шест годишен се явява извън конкурсната програма на първия международен конкурс по пеене и цигулка във Виена, като журито му дава повече точки от тези на 29-годишния победител Давид Ойстрах.

Още съвсем млад получава световна известност с виртуозните си изпълнения, наричан е „Новият Йехуди Менухин“, „Българският Моцарт“, „Дяволският цигулар“, „Паганини на XX век“. Триумфира на конкурсите „Йожен Изай“ и „Фриц Крайслер“. Концертира с най-известните фирхармонии и оркестри в Европа. В периода от 1952–1956 живее в България, но са ограничени международните му изяви, като му разрешават да гастролира само в някои социа-

листически страни. През 1956 г. емигрира във ФРГ от Унгария.

Умира в Хамбург на 14 декември 1974 г. Гробът му остава неизвестен.

Васко Абаджиев е автор на над 60 композиции, изпълнявани през годините от квартетите „Димов“ и „Лечев“.

LA DONNA E MOBILE BY “BELLA VOCE”

Вокалната формация Bella Voce в състав: Мария Яковчева, Елена Механджийска, Милена Гюрова, Неда Атанасова, Росица Павлова-Инджева представя “La Donna e Mobile”. Със специалното участие на премиер-солиста на Националния балет Росен Канев и на пианиста-виртуоз Стефан Врачев.

“La Donne e Mobile” е авторски спектакъл, създаден по идея на Милена Гюрова.

На една самотна железопътна гара по неволя се срещат пет жени и двама мъже. Войната е приключила, но е оставила трайни следи във всеки от тях. В ограниченото пространство на чакалнята се сблъскват седем съдби, които оживяват благодарение на музиката. Един спектакъл за самотата, изкуството, любовта и силата на жената да се пребори със всяко предизвикателство на съдбата.

На 30 октомври в камерна зала „България“ ще звучи музика на Равел, Портън, Бърнстейн, Бритън, Дебюси, Корнголд, Шостакович, Меноти, Пучини, де Фая, Рейналдо Хан, Вернер Хайман и Шолом Секунда.

ВОКАЛЕН СЪСТАВ „ИМПРЕСИЯ“ ПРЕДСТАВЯ „ЗЕМНО И НЕЗЕМНО“ С МУЗИКА НА ФЕРЕНЦ ЛИСТ

С участието на Янко Маринов пиано и Станислав Станчев пиано

Камерната формация „Импресия“ към Софийската филхармония в състав: Нина Кръстева, Гина Колева, Нина Панкова, Елица Мирчева и Симеон Златков открива сезона с концерт, посветен на 210 годишнината от рождението на Ференц Лист (1811 – 1886). В програмата: Симфонична поема „Унгария“, S.103 (премиерно за страната изпълнение за две пиана - S. 643); Concerto pathétique, S.258/2 (премиерно за страната изпълнение); Унгарска расподия №2, S.244/2 за две пиана; вокални и хорови творби.

СОФИЯ КВАРТЕТ С КОНЦЕРТ ХАЙДН & ДВОРЖАК

Музикантите от София квартет – Стоимен Пеев – цигулка, Йордан Димитров – цигулка, Валентин Геров – виола и Любомир Ников – виолончело ще изнесат концерт на 15 октомври в камерна зала „България“. В програмата: Йозеф Хайдн - Струнен квартет оп. 76, № 2 „Квинтите“ и Антонин Дворжак - Струнен квартет №12, оп. 96 “Американски”.

Историята на създаването на „Американския“ струнен квартет е свър-

зана с периода на пребиваването на Дворжак в САЩ, когато оглавява Американската национална музикална консерватория в Ню Йорк. По време на престоя си там, композитърът пише две от най-значимите си произведения „Симфония из Новия свят“, която му донася световна известност и Концерт за виолончело, един от най-високо ценените концерти за виолончело. В Ню Йорк Дворжак създава и най-известната си камерна композиция – Американски струнен квартет.

ИВАН ПЕНЧЕВ И ДИМО ДИМОВ ПРЕДСТАВЯТ СОНАТИ НА БЕТОВЕН И ПРОКОФИЕВ

На 12 октомври в зала „България“ цигуларят и примариус на Кwarto квартет Иван Пенчев и именитият ни пианист и преподавател в НМА – проф. Димо Димов ще изпълнят Соната №1 от Сергей Прокофиев и Соната за цигулка и пиано №7 „Ероика“ на Бетовен.

Соната №1 от Сергей Прокофиев е едно от най-силните музикални произведения, създадени през XX век. Премиерата на сонатата е в изпълнение на Давид Ойстрах и Лев Оборин на 23 октомври 1946 г. под личния надзор на композитора. По време на репетициите Оборин изсвирва определен пасаж, маркиран „форте“, твърде нежно за Прокофиев, който настоява, че трябва да бъде по-агресивен. Оборин отговаря, че се страхува да не заглуши цигулката, но Прокофиев казва „Това трябва да звучи по такъв начин, че хората да скочат от мястото си и да кажат „Той е луд! “. Неслучайно точно тази соната е изсвирена на погребението на Прокофиев от Давид Ойстрах. Сонатата за цигулка и пиано №7 „Ероика“ на Бетовен е абсолютната повратна точка, когато камерната музика заема своята роля в голямата

концертна зала, редом със симфоничната. През първите години на XIX век засилващата се глухота измъчва Бетовен. Музикалният му отговор е да подчертае оригиналността, засилвайки иновациите, които носят успеха му в героичните произведения на неговия среден период. В сонатата си за цигулка и пиано №7 „Ероика“ той въплъщава еволюцията на „симфоничен идеал“, музика с увеличена тежест и сила, която създава усещане за духовно търсене или психологическо пътуване.

“ИНТИМНО” С МАРИЯ РАДОВА, QUARTO КВАРТЕТ И ПРИЯТЕЛИ

На 29 октомври в първия си за сезона концерт в зала „България“ Quarto квартет ще представи творби от: А. Вивалди, Й. С. Бах, Г. Ф. Хендел, В. А. Моцарт, Дж. Росини, Ф. Шуберт и др.

Заедно с музикантите от Кwarto в състав: Иван Пенчев (цигулка), Светлана Станчева (цигулка), Татяна Тодорова (виола), Димитър Тенчев (виолончело) и Лена Карни (контрабас) ще излязат и Вълчан Вълчанов – обой и Стефан Врачев – пиано. Концертът е със специалното участие на сопраното Мария Радоева.

Вълчан Вълчанов завършва Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“, със специалност „Обой“ (2000 г.). Специализира в Консерватория „Клаудио Монтеверди“ в Болцано, Италия при Арналдо де Феличе. Продължава образова-

нието си в Университета за танцови и музикални изкуства в Грац, Австрия при Адолф Траар.

Лауреат е на награди от конкурсите „Светослав Обретенов“, Провадия, Млади музикални дарования, награда на „Ямаха“ за духови инструменти. Свирил е с редица оркестри в Германия, Австрия, Италия, Япония, Корея, Словения.

Мария Радоева е ученичка на Райна Кабаиванска. Завършва НМА „Проф. Панчо Владигеров“ при доц. Людмила Хаджиева. Лауреат на редица конкурси в България („Светослав Обретенов“, „Георги Златев-Черкин“, „Любомир Пипков“, и др.), печели и специалната награда от конкурса за камерна музика в град Марл, Германия. През 2006, след участие в конкурса „Нойе Щимен“ („Нови гласове“) в Германия, е приета в специален майсторски клас. Участва и в други майсторски класове, ръководени от световноизвестни имена като Катя Ричарели, Франсиско Арайза, Зигфрид Йерусалим и Густав Кун. През 2011 е избрана сред повече от 600 кандидати да участва в престижния певчески конкурс „Световен вокалист – Кардиф“ (“Cardiff Singer of the World”).

Заради широкия диапазон на гласа си и разнообразните си музикални интереси, тя е избрана да изпълни сопрановата партия във Втора симфония на Густав Малер с френския Национален оркестър на областта Лоара (“Orchestre National de Pays de la Loire”) под диригентството на Исак Карабчевски. С успех участва и в Реквием на Верди с Кралската филхармония в лондонската зала Ройал Фестивал Хол. През 2013 излиза първият компактдиск с нейно участие – „Малка тържествена меса“ („Petite Messe Solennelle“) от Росини. През следващите години се изявява в Театро Реджо в Торино, операта във Варна и Тиролския фестивал в Ерл („Tiroler Festspiele Erl“) в Австрия, където под диригентството на Густав Кун пее в „Набуко“ на Верди, „Семирамида“ и „Ермион“ на Росини, и „Царят-пастир“ на Моцарт.

ВАЛЕРИЙ ГЕРГИЕВ ДИРИЖИРА СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ – в зенита на живота си, суверен на огромния си инструмент (оркестъра), с харизмата, обаянието и вдъхновението си

Две са причините да напиша този текст. Първата – концертът на Софийската филхармония с диригент Валери Гергиев на 10 септември, и втората – неговият благороден жест да го посвети на Асен Найденов. Това ме възхити и силно развълнува.

Затова, без да спазвам хронологията на събитието, започвам с финала на концерта, когато Валери Гергиев поговори – човешки и искрено, на присъстващите в Зала „България“. В думите му имаше и споделена тревога от връхлетялата всички ни беда – Ковид-19, имаше и послание за сплотеност, да бъдем общество, което живее в хармония, така както един оркестър я постига, когато е вдъхновен от музиката. След което обяви, че посвещава концерта си на Асен Найденов.

Четейки (професионален навик) програмата в началото, забелязах ремарката за посвещението, която ме озадачи, още повече, че не се сетих да има някаква годишнина. Бях пропуснала факта, че именно на 10 септември (1995 г.) е починал Асен Найденов. А Гергиев се е сетил или

пожелавайки да припомни за Маестрото, както всички с дълбоко уважение го наричахме, са го подсетили за датата. Все едно. Важното е, че е скътал свиден спомен от срещата си с него някога - преди 40, може и повече години, когато е бил млад и начинаещ в професията. Била е може би след първия му концерт в София – Асен Найденов го е поздравил, показал му е уважение и са разговаряли. Всеки, който е общувал с Маестрото, знае колко вежлив, възпитан и благороден човек беше. Високо ценен, уважаван и авторитетен – и в Софийската опера, и сред музикантството ни.

Трогателно е, че Валери Гергиев е запомнил тази среща и ни припомни за огромния принос и влияние на големия наш диригент. Уви, ние, българите притежаваме удивителната способност бързо да забравяме и отбелязах с тъга защо трябваше да ни го каже чужденец, и то именно Гергиев – синоним на огромно дарование, висше майсторство в интерпретацията и на руска, и на европейска музика, на слава и признание в целия свят. За да не забравяме, че настоящето е

следствие на миналото и веригата не може - и не трябва - да се прекъсва.

Думите на Гергиев прозвучаха от сцената в Зала „България“, където десетилетия наред Асен Найденов е заставал и пред Филхармонията, и пред Радиооркестъра...

Ще опитам да го представя съвременно лаконично. Роден е на 12 септември 1899 г. във Варна, учи музикална теория и диригентство във Виена, Лайпциг и в Международната фондация „Моцартеум“ в Залцбург. През 1925 г. е назначен за диригент в Софийската опера, където в продължение на над 60 години поставя музикално опери и балети от световната класика. Много от премиерите на знакови български оперни и балетни творби са осъществени от Асен Найденов, приятел и съмишленник на най-големите наши композитори. През 1962 г. е пенсиониран. За късмет, на последния му спектакъл в Софийската опера присъства директорът на Малий академичен театър за опера и балет в Ленинград. Той го кани на гастрол, но когато разбира, че Найденов вече е свободен артист,

му предлага диригентски пост в неговия театър. В Ленинград (Санкт Петербург) Найденов дирижира творби от репертоара, но му възлагат и нови постановки – „Отело“ от Верди, „Турандот“ от Пучини и др. За успехите му се заговаря и в московския Большой театър, и през 1963 г. той излиза на пулта на най-престижната оперна сцена в тогавашния Съветски съюз. Това вече е огромно признание. Маестрото бързо се вписва в състава – с талант, опитност и музикална ерудиция, и освен спектакли на творби от италианската класика, дирижира и знаковите руски опери „Борис Годунов“ от Мусоргски, „Евгений Онегин“ и „Дама пика“ от Чайковски. Той изтъкваше този факт и подчертаваше, че това е един от най-значимите периоди в творческия му път - да бъде приет от руснаците като достоен тълкувател на руската музика. А най-славният момент е, когато му възлагат да подготви с най-проспериращите оперни певци и да дирижира „Дон Карлос“ от Верди - първия спектакъл на Большой на новооткритата втора сцена в Двореца на конгресите в Кремъл.

Естествено, в България се разчува за успехите на Маестрото в Петербург и Москва и за да се заличи нелицепият акт на пенсионирането му, официално е поканен да се завърне в националния оперен театър. (Искам да поясня, че пенсионирането е било задължително – имал е навършени години. Обидното е, че той е бил здрав, в силата си, но се намесва завистта и не са му предложили да продължи дейността си с граждански договор, което е практика и до днес.)

Повече от 60 години Асен Найденов е диригент, а около половината от тях – и главен диригент на Софийската опера. Признат за отличен тълкувател на Моцарт, Вагнер и Верди, на руските композитори Мусоргски, Римски-Корсаков, Чайковски, Прокофиев. Споменавахе, че когато постъпва в Операта главен диригент е Мойсей Златин, ученик на Танеев и Скрябин, който въвежда руския репертоар в младия български театър. През 1920 г.

големият руски музикант пристига в България, бягайки от революцията в Русия. Тук остава 16 години - време, в което помага изключително много за градежа на оперното дело. Та Златин въвежда младия наш музикант в тайните, в света на руската музика.

Асен Найденов бе човек умерен, уравновесен, сдържан, възпитаник на старата немска и руска диригентска школа. Никога не го чух да крещи, да хока оркестрант или артист, показваше уважение към партньорите си, но и умееше да изисква, да внуши и убеди в идеите и интерпретацията си. Не използваше функцията си на главен диригент или на доайен диктаторски, за да налага мнение или да демонстрира превъзходство. Затова всички в Операта го ценяха, вслушваха се в съветите и предложенията му. Още повече, че Маестрото бе интересен и сладкодумен събеседник. Като такъв очевидно го е запомнил младият Гергиев.

Не съм сигурна колко хора в залата разбраха кой е човекът, комуто великият Валерий Гергиев отдава толкова внимание, затова реших да го представя, макар и съвсем бегло.

За концерта - беше само с покани, тъй като целта му е да се популяризира идеята на неколцина изявени наши музиканти за нова концертна зала в столицата, или както е модерната формулировка: концертно-акустичен комплекс, т.е. да се привлечат спомоществователи. Валерий Гергиев е бил поканен да подкрепи начинанието и само дни след откриването на сезона в неговия Мариински театър в Санкт Петербург, той пристигна заедно с най-ценните сътрудници в своя оркестър - великолепен концертмайстор Лоренц Настурика-Хершовичи, водачите на щрайховите групи - Елена Луфорова, Юрий Афонкин, Владимир Юнович, Дмитрий Попов, също Тимур Мартинов – тромпет, София Виланд - флейта и Александър Афанасиев - валдхорна (великолепен изпълнител - толкова прекрасен звук на валдхорна рядко може да се чуе).

Каквито и суперлативи да изпиша за Гергиев, нито ще добавя нещо ново, нито ще предам това, което съпреживяхме тази вечер. В зенита на живота си, суверен на огромния си инструмент (оркестъра), с харизмата, обаянието, моженето и вдъхновението си той те пренася в пъстрия, многообразен, емоционален, стихийен свят на Прокофиев, Рахманинов и Стравински. Софийската филхармония бе подготвила произведенията с диригента си Найденов Тодоров, защото Гергиев пристигна в последния момент и, естествено, имаше кратка, да я нарека акустична и насочваща към най-фундаменталните му изисквания репетиция (докато публиката се събираше пред залата). Но оркестърът бе много събран, концентриран, всички следяха внимателно и реагираха адекватно на жеста и изискванията на Гергиев. А и той ги поведе съвсем естествено, с лекота и елегантност – все едно са свирили заедно многократно. Получи се силна връзка между диригент и оркестър.

Чухме три – може би най-прочутите, пиеси от сюитите на балета „Ромео и Жулиета“ на Прокофиев, впечатляващите Симфонични танци оп. 45 на Рахманинов и сюитата (от 1919 г.) на „Жар-птица“ от Стравински, които филхармонията изсвириха с хубав и много гъвкав, обемен звук, в единство, ангажирано и темпераментно. Силно впечатление ми направи късната творба на Рахманинов - всеки танц си бе с индивидуален характер и специфично изграждане, отлични сола и въздействиени внушения - от красивите руски песенно-танцовални и църковни мотиви или знаковата тема на католическият химн „Dies irae“ на края. Без да се впускам в подробен анализ на многото качества на изпълнението на „Жар-птица“, ще отбележа стихията на „варваризмите“ на Стравински и невероятното в дължините и звука си пиано-пианисимо.

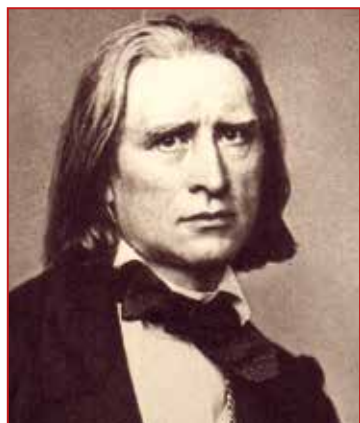
Поклон и за двамата диригенти – българина Асен Найденов и руснака Валерий Гергиев!

Жак ОФЕНБАХ

- 1.10.1865 г. – роден Пол Дюка, френски композитор и музикален критик († 1935 г.)
- 1.10.1903 г. – роден Владимир Хоровиц, американски пианист от украински произход († 1989 г.)
- 1.10.1933 г. – умира Руси Коджаманов, български композитор, диригент и музикален педагог († 1866 г.)
- 2.10.1933 г. – роден Димитър Христов, български композитор († 2017 г.)
- 2.10.2000 г. – умира Светозар Русinov, български композитор и музикален педагог (* 1933 г.)
- 4.10.1939 г. – роден Ангел Михайлов, български композитор († 1998 г.)
- 4.10.1982 г. – умира Глен Гулд, канадски пианист и композитор (* 1932 г.)
- 4.10.2007 г. – умира Емил Камиларов, български цигулар и педагог (* 1928 г.)
- 5.10.1743 г. – умира Хенри Кери, английски композитор (* 1687 г.)
- 5.10.1880 г. – умира Жак Офенбах, френски композитор (* 1819 г.)
- 5.10.1954 г. – умира Флор Алпертс, белгийски композитор (* 1876 г.)
- 6.10.1886 г. – роден Едвин Фишер, швейцарски пианист († 1960 г.)

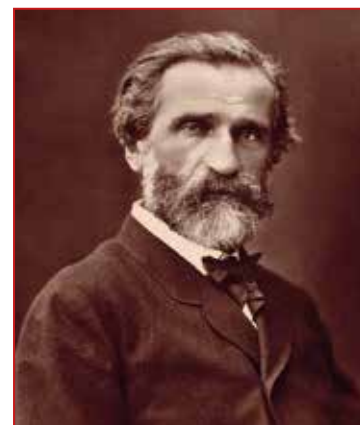
- 6.10.1868 г. – умира Леон Шарл Франсоа Кройцер, френски композитор и музикален критик (* 1817 г.)
- 6.10.1996 г. – умира Кирил Костов, български флейтист и общественик (* 1924 г.)
- 6.10.2018 г. – умира Монсерайт Кабайе, оперна певица (* 1933 г.)
- 8.10.1551 г. – роден Джулио Качини, италиански композитор († 1618 г.)
- 8.10.1585 г. – роден Хайнрих Шюц, немски композитор († 1672 г.)
- 9.10.1835 г. – роден Камий Сен-Санс, френски композитор († 1921 г.)
- 10.10.1813 г. – роден Джузепе Верди, италиански оперен композитор († 1901 г.)
- 11.10.1895 г. – роден Яков Готовац, хърватски композитор († 1982 г.)
- 11.10.1896 г. – умира Антон Брукнер, австрийски композитор (* 1824 г.)
- 12.10.1935 г. – роден Лучано Павароти, италиански оперен певец († 2007 г.)
- 14.10.1970 г. – роден Васко Василев, световноизвестен български цигулар
- 14.10.1568 г. – умира Якоб Аркаделт, фламандски композитор (* ок. 1500 г.)
- 14.10.1990 г. – умира Ленард Бърнстейн, американски композитор (* 1918 г.)

Ференц ЛИСТ

- 16.10.1621 г. – умира Ян Питерсон Свелинк, холандски композитор (* 1562 г.)
- 17.10.1928 г. – роден Иван Маринов, български композитор († 2003 г.)
- 17.10.1837 г. – умира Йохан Непомук Хумел, именит музикант (* 1778 г.)
- 17.10.1849 г. – умира Фредерик Шопен, полски композитор (* 1810 г.)
- 18.10.1893 г. – умира Шарл Гуно, френски композитор (* 1818 г.)
- 20.10.1929 г. – роден Сашко Гаврилов, български цигулар
- 20.10.1965 г. – родена Албена Врачанска-Петровиц, български композитор
- 20.10.1992 г. – роден Димитър Косев, български пианист
- 21.10.1912 г. – роден Сър Дьорд Шолти, унгарски диригент († 1997 г.)
- 21.10.1978 г. – роден Хенрик Клингенберг, финландски музикант
- 21.10.1971 г. – умира Йосиф Цанков, български композитор (* 1911 г.)
- 22.10.1811 г. – роден Ференц Лист, унгарски композитор († 1886 г.)
- 22.10.2007 г. – умира Петер Ебен, чешки композитор (* 1929 г.)
- 22.10.2010 г. – умира Юлия Винер-Ченишева, българска оперна певица (* 1929 г.)

- 23.10.1993 г. – умира Елена Николай, българска оперна певица (* 1905 г.)
- 24.10.1877 г. – роден Ернст Милк, финландски композитор († 1899 г.)
- 24.10.1925 г. – роден Лучано Берно, италиански композитор († 2003 г.)
- 24.10.1943 г. – роден Симеон Щерев, български музикант († 2020 г.)
- 24.10.1948 г. – умира Франц Лехар, унгарски композитор (* 1870 г.)
- 24.10.1989 г. – умира Найдено Геров, български композитор (* 1916 г.)
- 25.10.1825 г. – роден Йохан Щраус (син), австрийски композитор, диригент и цигулар († 1899 г.)
- 25.10.1838 г. – роден Жорж Бизе, френски композитор († 1875 г.)
- 26.10.1685 г. – роден Доменико Скарлати, италиански композитор († 1757 г.)
- 27.10.1978 г. – родена Ванеса Мей, английска цигуларка и композиторка
- 28.10.2003 г. – умира Димитър Сагаев, български композитор (* 1915 г.)
- 29.10.2003 г. – умира Франко Корели, италиански тенор (* 1921 г.)
- 30.10.1953 г. – умира Имре Калман, унгарски композитор (* 1882 г.)

Джузепе ВЕРДИ

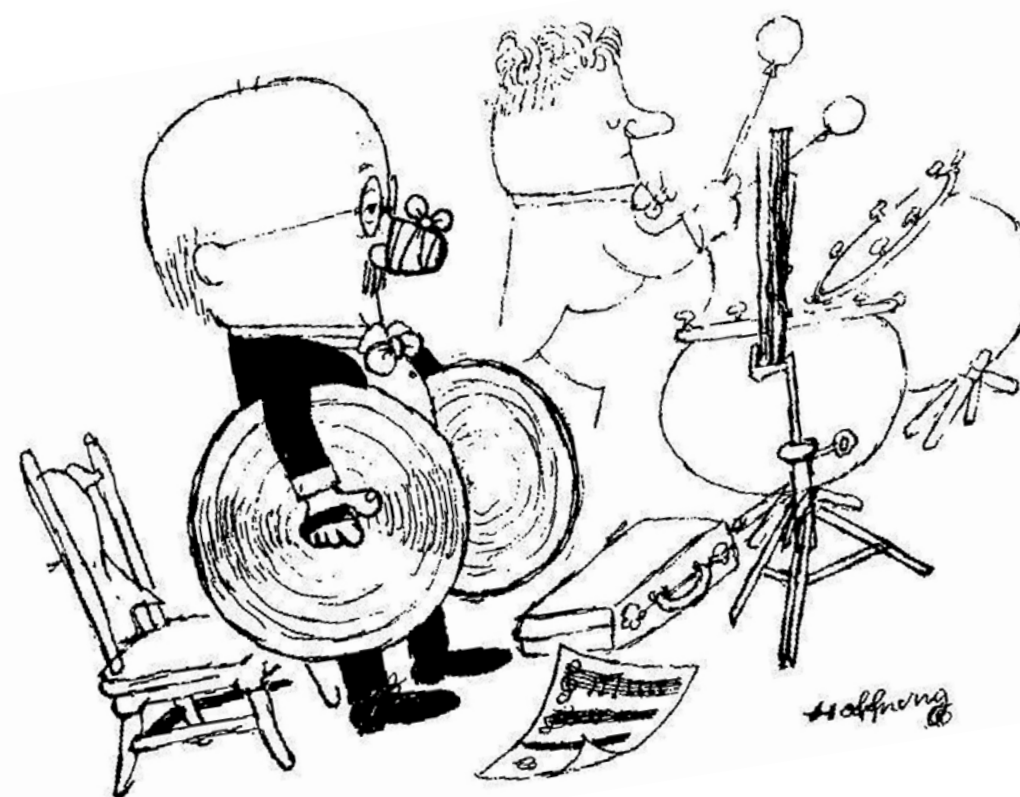
Жорж БИЗЕ

Анекдоти от света на музиката

Веднъж, увлечен в създаването на операта си “Дон Жуан”, Моцарт работил до късно. Когато погледнал часовника си, забелязал, че е пет часа – време, по което обядвал. Той станал и веднага се отправил към ресторанта. По пътя го завладяла нова музикална идея. С мисълта за нея той влязъл в ресторанта. Седнал на масата, поел машинално подадения му лист за ястия и поръчал порция макарони. Донесли му я, но не се докоснал до нея. Изминали десет минути, половин час. Той повикал отново келнера и му поръчал риба. Изстиналият макарони били отнесени, рибата донесена, но откъсналият се от света музикант не се докоснал и до нея. Последвали поръчки на още шест порции риба, но той и до тях не се докоснал. Така изминали два часа. Моцарт все седял, подпрял глава с ръце.

По едно време скочил тържествуващ – бузите му горели, очите му искрели радостно. Извадил портфейла си и изсипал всичките пари в ръката на келнера.

– Открих! Открих! – извикал той с възторг и като стрела изскочил от ресторанта. Така се родил финалът на трето действие на “Дон Жуан”.

Известно време Хендел бил директор на Лондонската опера и дирижирал оркестъра, като едновременно с това акомпанирал на арфа с такова съвършенство, че често вниманието на публиката било насочено повече към него, отколкото към певците на сцената. Един завистлив тенор, италианец, се вбесил дотолкова, че се закарал да скочи от сцената върху инструмента на Хендел, ако той продължава акомпанимента си.

Като се научил за тази закана, остроумният композитор се обърнал към певеца:

– Вие сте искали да скочите от сцената? Моля ви да уточните кога смятате да направите това, за да го обява в афишите. Вярвам, че вашият скок ще създаде повече интерес, отколкото пеенето ви.

В Берлин Рихард Вагнер чул една латерна да свири сватбения марш от операта му “Лоенгрин” в неправилно темпо. Недоволен, композитора се приближил към латернаджията и му направил бележка за това. Човекът се зачудил и отвърнал грубо:

– Защо ми се месите в работата? Пък и отде знаете правилно или неправилно е темпото? – Знам, защото съм авторът на тази мелодия!

Латернаджията се смутил, извинил се и помолил композитора да му покаже как трябва да върти, за да предаде правилно маршът. Вагнер поел дръжката и започнал. Човекът слушал внимателно. След известно време Вагнер пак се натъкнал на същия човек. Сега вече той свирел мелодията правилно. Усмивнат, композитора извадил един талер да възнагради възприемчивия латернаджия. Но един надпис върху латерната привлякла погледа му: “Ученик на Рихард Вагнер”.

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС – КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ОКТОМВРИ 2021 г.

1 октомври, петък 19:00 ч. Зала България	СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА БНР Марк Кадин <i>диригент</i> Константин Емелянов (Русия) <i>пиано</i> В програмата: Ф. ШУБЕРТ – „Аве Мария“ ДЖ. ТАВЕНЪР – „Майко Божия, пред теб стоя“ /българска премиера/ Г. АРНАУДОВ – Влахерна. Покров Богородичен С. РАХМАНИНОВ – Концерт №3 за пиано и оркестър Продукция на Българско национално радио
2 октомври, събота 19:30 ч. Камерна зала	КЛАВИРЕН РЕЦИТАЛ - “100 ГОДИНИ ГЕЗА АНДА” Джулиян Тревелиян /Великобритания/ В програмата: ФР. ШУБЕРТ, Ф. ЛИСТ Продукция на Фестивал „Пиано Екстраваганца“
3 октомври, неделя 11:00 ч. Зала България	ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ ДАН БРАУН – „Дива симфония“ Григор Паликаров <i>диригент</i> Петко Венелинов <i>четец</i> Продукция на Софийската филхармония
3 октомври, неделя 19:00 ч. Камерна зала	КАМЕРЕН КОНЦЕРТ Сион Найман <i>виолончело</i> Венета Нейнска <i>пиано</i> В програмата: Творби от Л. ВАН БЕТОВЕН, ФР. ШОПЕН, Ц. ФРАНК и А. ПИАЦОЛА
5 октомври, вторник 19:30 ч. Зала България	„ШЕДЪВРИ НА БЕТОВЕН“ КОНЦЕРТ НА ОРКЕСТЪРА НА КЛАСИК ФМ РАДИО Григор Паликаров <i>диригент</i> Солист: Людмил Ангелов <i>пиано</i> В програмата: Л. ВАН БЕТОВЕН – Увертюра „Кориолан“ Л. ВАН БЕТОВЕН – Концерт за пиано и оркестър №5 „Императорски“ Л. ВАН БЕТОВЕН – Симфония №8 Продукция на Кантус Фирмус
7 октомври, сряда 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Владимир Федосеев <i>диригент</i> Александра Масалева <i>пиано</i> В програмата: П. И. ЧАЙКОВСКИ – Три фрагмента из оп. „Евгений Онегин“ (интродукция, валс, полонез) А. ШОР – „Пътепис“ за пиано и оркестър П. И. ЧАЙКОВСКИ – Симфония №6 в си минор, оп.74 Продукция на Софийската филхармония
8 октомври, петък 19:30 ч. Зала България	„ТАНЦ ЗА ТРИО“ КАМЕРЕН КОНЦЕРТ <i>Лия Петрова</i> <i>цигулка</i> Атанас Кръстев <i>виолончело</i> Виктория Василенко <i>пиано</i> В програмата: ФР. ШУБЕРТ – „Брилянтно рондо“ за цигулка и пиано, D. 895 Р. ШУМАН – „Фантастични пиеси“, оп. 73 за виолончело и пиано Й. БРАМС – Клавирно трио №2, оп. 87 Д. ТАБАКОВА – „Танц“ (нов аранжимент за трио) – премиера Продукция на Кантус Фирмус
9 октомври, събота 12:00 ч. до 18:00 ч. Зала България	КОНКУРС ЗА ЦИГУЛАРИ „ВАСКО АБАДЖИЕВ“ Трети тур

9 октомври, събота 19:30 ч. Камерна зала	КОНЦЕРТ НА СТРУНЕН КВАРТЕТ АТМА /ПОЛША/ В програмата: М. РАВЕЛ – Струнен квартет във фа мажор М.35 А. К. ЖОБИМ – „Момичето от Ипанема“ П. ДЕЗМЪНД – Take five Д. ЕЛИНГТЪН – Sophisticated Lady Р. РОДЖЪРС – Blue Moon Продукция на фестивала „Камералия“
10 октомври, неделя 19:00 ч. Зала България	КОНЦЕРТ НА ЛАУРЕАТИТЕ НА КОНКУРСА ЗА ЦИГУЛАРИ „ВАСКО АБАДЖИЕВ“ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР – ПАЗАРДЖИК Симфоничен оркестър – Пазарджик Григор Паликаров <i>диригент</i>
11 октомври, понеделник 19:30 ч. Зала България	НОВ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Герган Ценов <i>диригент</i> Веселин Гелев <i>цигулка</i> В програмата: Й. БРАМС – Трагична увертюра В.А.МОЦАРТ – Концерт за цигулка и оркестър №5 В. КАЗАНДЖИЕВ – Осма симфония - /световна премиера/
11 октомври, понеделник 19:00 ч. Камерна зала	КЛАВИРЕН РЕЦИТАЛ АНТонио СОРИА /ИСПАНИЯ/ В програмата: А. СОЛЕР, Х. ТУРИНА, М. ДЕ ФАЙЯ, Х. МОНСАЛВАДЖЕ, А. МОЙА Със съдействието на посолството на Кралство Испания Продукция на фестивал „Пиано Екстраваганца“
12 октомври, вторник 19:00 ч. Зала България	КАМЕРЕН КОНЦЕРТ Иван Пенчев <i>цигулка</i> Димо Димов <i>пиано</i> В програмата: Л. ВАН БЕТОВЕН – Соната за цигулка в до минор №7 С. ПРОКОФИЕВ – Соната за цигулка и пиано №1 във фа минор Продукция на Софийска филхармония
14 октомври, четвъртък 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Найден Тодоров <i>диригент</i> Валентина Лисица <i>пиано</i> В програмата: С. РАХМАНИНОВ – Концерт за пиано и оркестър №2 в до минор, оп.18 Р. АДИНСЕЛ – Варшавски концерт за пиано и оркестър В. СТОЯНОВ – Симфонична сюита „Бай Ганю“ Продукция на Софийската филхармония
15 октомври, петък 19:00 ч. Камерна зала	СОФИЯ КВАРТЕТ В програмата: Й. ХАЙДН – Струнен квартет №2 оп.76 /Квинтите/ А. ДВОРЖАК – Струнен квартет „Американски“ Продукция на Софийската филхармония
16 октомври, събота 19:30 ч. Зала България	„ДУЕЛ НА ИМПРОВИЗАЦИИТЕ“ Съпътстващо събитие на фестивала „Пиано Екстраваганца“ Ангел Николов <i>пиано</i> Мартин Марков <i>пиано</i> Иван Юруков <i>водещ</i> Жури в състав: Виктор Чучков, Сабин Леви и Минко Ламбов Продукция на Фестивала „Пиано Екстраваганца“
16 октомври, събота 19:00 ч. Камерна зала	КЛАСИК АРТ В програмата: Творби на ВАСКО АБАДЖИЕВ /премиери за България/ Продукция на Софийската филхармония

17 октомври, неделя 11:00 ч. Зала България	ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ „ПЕТЯ И ВЪЛКЪТ“ – СЕРГЕЙ ПРОКОФИЕВ Любомир Денев-син <i>диригент</i> Мая Бежанска – ПЕТЯ Иван Юруков – ВЪЛКЪТ Продукция на Софийската филхармония
17 октомври, неделя 19:30 ч. Зала България	РЕЦИТАЛ Красимира Стоянова <i>сопран</i> Людмил Ангелов <i>пиано</i> В програмата: ФР. ШУБЕРТ, Р. ЩРАУС, С. РАХМАНИНОВ Продукция на фестивала „Пиано Екстраваганца“
19 октомври, вторник 19:30 ч. Зала България	„СЪНЯТ НА ПАЛАДИО“ ХV ФЕСТИВАЛ „ИЗКУСТВОТО НА БАРОКА“ С участието на Софийската филхармония Вирджиния Атанасова <i>диригент</i> Солисти: Мария Радоева <i>сопран</i> Снежина Куманова <i>мецосопран</i> Димитър Зашев <i>тенор</i> Валентин Ватев <i>бас</i> Малина Манчева <i>цигулка</i> Атанас Атанасов <i>чембало</i> Балетно трио с хореограф: Ангелина Гаврилова В програмата: БРУНС, КИРНБЕРГЕР, РОМАН, АТАНАСОВ
19 октомври, вторник 19:00 ч. Камерна зала	ВОКАЛЕН СЪСТАВ „ИМПРЕСИЯ“ Посещава се на 210 години от рождението на Ференц Лист В програмата: Ф. ЛИСТ – Симф. поема „Унгария“ /премиера за две пиана/ Ф. ЛИСТ – Хорови творби и песни Продукция на Софийската филхармония
21 октомври, четвъртък 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Саша Гьотцел <i>диригент</i> Светлин Русев <i>цигулка</i> С участието на Националния филхармоничен хор В програмата: Е. ШОСОН – Поема за цигулка и оркестър М. РАВЕЛ – „Циганка“ за цигулка и оркестър Г. ФОРЕ – „Реквием“ за солисти, хор и оркестър Продукция на Софийската филхармония
22 октомври, петък 19:00 ч. Зала България	„МОРЕТО“ КОНЦЕРТ НА СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА БНР Здравко Лазаров <i>диригент</i> Виолета Радомирска <i>мецосопран</i> В програмата: Ф. МЕНДЕЛСОН – Увертюра „Спокойно море и щастливо плаване“ Е. ЕЛГАР – „Морски картини“ за глас и оркестър Е. БЛОХ – „Поеми за морето“ за оркестър ФР. БРИДЖ – „Морето“ сюита за оркестър /българска премиера/ Продукция на Симфоничния оркестър на БНР
23 октомври, събота 19:30 ч. Камерна зала	КЛАВИРЕН РЕЦИТАЛ АЛЕКСАНДЪР МАЛОФЕЕВ /Русия/ В програмата: ФР. ШУБЕРТ, Н. МЕТНЕР, С. РАХМАНИНОВ Продукция на фестивала „Пиано Екстраваганца“
24 октомври, неделя 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ James Bond Live in concert Найден Тодоров <i>диригент</i> Солисти: Милица Гладнишка, Криста, Рут Колева, Боби Косатката, Ягода Тренева, Живко Станев Продукция на Софийската филхармония

26 октомври, вторник 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ХОР Славил Димитров <i>диригент</i> Посещава се на 100-годишнината от рождението на Петко Стайнов В програмата: Хорови песни по музика на Петко Стайнов – „Ела се вие, превива“ – текст Трифон Кунев; „Изгреяло ясно слънце“ – текст народен; „Петлите пеят“ – текст Кирил Христов; „Хайде бре, Яно“ – текст народен; „Шо ми е мило и драго“ – текст народен; „Де бре, Димо“ – текст Кирил Христов; „Тръгнала Лилияна“ – текст народен; „Тайната на Струма“ – текст Теодор Траянов; „Конници“ – текст Никола Фурнаджиев; „Урвич“ – текст Николай Ракитин; „Моята Родина“ – текст Иван Бонев Продукция на Софийската филхармония
27 октомври, сряда 19:00 ч. Камерна зала	КЛАВИРЕН РЕЦИТАЛ НА ЕВГЕНИЙ МИХАЙЛОВ /РУСИЯ/ В програмата: Й. БРАМС – Седем фантазии ор.116 Ф. МЕНДЕЛСОН – „Сериозни вариации“ ор.54 Ф. ЛИСТ – „Мефисто-валс" N 1, S 514 А. СКРЯБИН – 10 пиеси от различни опуси (към 150-годишнината от рождението на композитора) С. РАМХАНИНОВ – 5 пиеси от различни опуси П. И. ЧАЙКОВСКИ – М. Плетньов – 5 пиеси из Сюита по балета „Лешникотрошачката“ Организатор: Н. Миразчийски
28 октомври, четвъртък 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Денис Ръсел Дейвис <i>диригент</i> Александър Улман <i>пиано</i> В програмата: Л. ВАН БЕТОВЕН – Увертюра „Цар Стефан“, оп.117, Л. ВАН БЕТОВЕН – Концерт за пиано и оркестър No 4 в сол мажор, С. РАХМАНИНОВ – Симфония №3 в ла минор, оп.44 Продукция на Софийската филхармония
29 октомври, петък 19:00 ч. Зала България	INTIMO КОНЦЕРТ НА МАРИЯ РАДОЕВА И КВАРТО КВАРТЕТ Със специалното участие на: Вълчан Вълчанов <i>обой</i> Лена Карни <i>контрабас</i> Стефан Врачев <i>пиано</i> В програмата: творби от: А. Вивалди, Й. С. БАХ, Г. ФР. ХЕНДЕЛ, В. А. МОЦАРТ, ДЖ. РОСИНИ, ФР. ШУБЕРТ и др. Продукция на Софийската филхармония
30 октомври, събота 19:30 ч. Зала България	ЮБИЛЕЕН КОНЦЕРТ 30 ГОДИНИ НОВ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
30 октомври, събота 19:00 ч. Камерна зала	LA DONNA E MOBILE КОНЦЕРТ НА БЕЛЛА ВОЧЕ Със специалното участие на: Стефан Врачев <i>пиано</i> Росен Канев <i>хореограф</i> Продукция на Софийската филхармония
31 октомври, неделя 19:00 ч. Зала България	СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Найден Тодоров <i>диригент</i> Томас Хемпсън <i>баритон</i> С участието на: Александрина Михайлова <i>сопрано</i> В програмата: Любими арии и дуети от популярни опери Продукция на Софийската филхармония

Софийската филхармония си запазва правото на промени в програмата.

Правила за публиката на Концертен комплекс „България“

1. Публиката се допуска в залите на Концертен комплекс „България“ само срещу билет, който се показва на разпоредителите. Публиката се задължава да заеме мястото, указано на билета. При наличие на билет с неуказано място, публиката се задължава да седне на мястото, посочено от разпоредителите.
2. Препоръчително е публиката да бъде в Концертния комплекс поне 15 мин. преди указания на билета час.
3. Публиката не се допуска в залата след започването на концерта. Тя може да заеме местата си в паузите между отделните произведения. Закъснелите зрители се допускат на втори балкон. Те могат да заемат местата си в залата по време на антракта.
4. Не е препоръчително присъствието на деца до 5 години на вечерните концерти за възрастни.
5. В залата не се допускат лица във видимо нетрезво и неадекватно състояние и лица с неугледен външен вид.
6. Софийската филхармония си запазва правото да отстранява от залата лица, които с поведението си пречат на изпълнителите и на публиката.
7. Препоръчва се облекло, съответстващо на престижа на институцията. Връхните дрехи, шапки, чадъри, обемни чанти задължително се оставят на гардероб. При забравени или изгубени вещи, както и при други проблеми, публиката се обръща към разпоредителите.
8. По време на концерт се пази тишина. Мобилните телефони се изключват или се поставят в тих режим, който не пречи на публиката и изпълнителите.
9. Абсолютно е забранено правенето на снимки, аудио и видео записи по време на концерта. Нарушителите ще бъдат помолени да напуснат залата, а записите и снимките ще бъдат изтрити.
10. Забранена е консумацията на храни и напитки в залата. Това може да става само през антракта във фойето на Концертен комплекс „България“.
11. Забранено е пушенето и използването на наркотични вещества в Концертен комплекс „България“.
12. При възникването на проблеми от всякакво естество публиката може да се обърне към ръководителя на разпоредителите или към Мениджър „Концертна дейност“ на Софийската филхармония.

Последвайте ни в социалните мрежи

@sofiaphilharmonic

@sofiaphilh

fb.com/sofiaphilharmonic

Sofia Philharmonic